

Posudek vedoucího diplomové práce
Společenský život Konstantinových Lázní v 19. a 20. století ve vzájemné komparaci
Michaela Frýbertová

Diplomantka v předkládané práci navázala na svou dva roky starou práci bakalářskou, v níž se primárně zabývala společenským životem v Konstantinových Lázních v 19. století, přičemž se jí však dílo z pochopitelných důvodů již tehdy rozrostlo v podstatě v dějiny pojednávané obce v daném časovém úseku. Poněkud jinak tomu mělo být nyní, jelikož materie pro století 20. přece jen umožňuje detailnější soustředění se na kulturní vývoj obce, ačkoli ani zmínky o všeobecném vývoji neměly být opominuty. Už z toho důvodu, že (po dalším patřičném rozšíření a korekcích) se u práce výhledově počítá s jejím vydáním z obecních prostředků coby prvním uceleným pojednáním o dějinách Konstantinových Lázní. Tímto prizmatem by bylo asi nutno na DP nahlížet kritičtěji – ovšem spravedlivě v rámci fundu jiných srovnatelných diplomních počinů a také zohlednit, že z toho důvodu se první část shoduje s prací bakalářskou a že zde absentuje didaktické využití.

Pečlivě promyšlené strukturu díla o devětatdacet bodech nelze nic zásadnějšího vytknout, pokud bychom neuvažovali tak, že jádrem „pudla“ je až onen společenský život a vše předešle popisované vlastně tvoří úvod – pak by se jistě prvních čtrnáct kapitol mohlo stát jeho podkapitolami. Vzhledem k jejich rozsahu a obsahu by to bylo i logičtější. Podobně logičtější by bylo i zařadit/rozdělit pojednání o Podpůrném spolku už do první republiky a ne až za rok 1945, jestliže vznikl již roku 1920. A totéž platí pro hasiče. Možnost opřít se o starší pojednání je minimální (snad se ale dalo více zapátrat v databázi dosavadních diplomových a bakalářských prací), navíc autorka bohužel nevládne německým jazykem. O to větší pochvalu zaslouží, že jazykově německé zdroje nevynechala a pokusila se s nimi vypořádat (zvláště s pojednáním Dlauheho). Jinak práce vychází zvláště z pramenného výzkumu v SOkA Tachov a SOA Plzeň, pracoviště Klášter (a to i z nezpracovaných fondů!) a velmi pomocnou ruku autorce podal i ing. Kalista, dlouholetý iniciátor (a starosta) společenského dění v KL. Po zmíněném zopakování hlavních zjištění ke společenskému životu v 19. století přechází M. Frýbertová ke společenskému životu v prvorepublikovém období. Očekávalo by se, že právě to bylo v daném směru vrcholem, předkládaný text nicméně tuto premisu nenaplnuje. Opravdu nešlo zjistit více, než že zde vznikla první česká škola a působili zajímaví hudebníci? Co se třeba hrálo v místním kině? To se tu opravdu nekonaly žádné plesy (byť německé, když ten první český byl až po válce), dramatická představení, oslavy, zvláště když tu fungoval hasičský sbor?

Více se v tomto směru dovídáme až o době poválečné. M. Frýbertová ji začíná podrobným (možná až příliš, přihlédneme-li k zadanému tématu) vylíčením událostí roku 1945, když ji již dříve zaujalo drama sklonku éry předválečné, mj. příběh mladého úředníka Otího (přesnější identifikace by neškodila!). Následně se soustředí primárně na místní hasičský sbor, ale opět více než na jím pořádané kulturní akce spíše na nákupy technického vybavení. Skutečný společenský život tak začíná až se sportem a se založením TJ Sokol a se vznikem loutkového divadla v KL. Není mi ale jasné, zda po roce 1962, kdy zemřel jeden z jeho spolupracovníků a kdy zřejmě končí k práci využitý deník, končí i jeho existence (?). Pokud ne, nedalo se dopátrat dalších osudů divadla? Autorka v této části využila rovněž metod orální historie a vyzpovídala místní pamětníky, na prvním místě uvedeného J. Kalistu. Přesto se domnívám, že se dalo vytěžít více – jen asi bylo zapotřebí pátrat lépe kladenými otázkami. Můj výsledný dojem je tak rozpačitý. Na jednu stranu před námi leží rozsahově úctyhodné dílo s téměř čtyřmi sty odkazy v poznámkovém aparátu a se zdánlivě vyčerpávajícím soupisem pramenů, literatury a dalších zdrojů, na druhou stranu se ale čtenář nebude schopen zbavit dojmu, že z tématu šlo získat více. Poctivá heuristika tím

nemá být zpochybněna, pokud však má být práce v budoucnu vydána, bude ještě nutné ji v mnoha ohledech zdokonalit a jednotlivé části lépe pospojovat. A stejně tak vylepšit stylistiku, mnohdy pokulhávající (viz třeba hned s. 8: „Ve své bakalářské práci jsme se seznámili...“). Ostatně až příliš často jsou věty pospojovány za pomoci slůvka „který“ (resp. jeho ekvivalentů), což při čtení také působí dost rušivě (srov. např. stranu 10). Některá tvrzení by bylo vhodné upravit (např. u údaje na s. 9, že v roce 1924 se KL staly obcí, upřesnit, že se staly obcí se samostatnou správou po vyčlenění z Kokašic, takto je informace zavádějící). Vyložené faktografické faux pas jsem nenašel, gramatická stránka práce je na solidní úrovni. Ocenění zaslouží zajímavé přílohy, a to takřka výlučně archivního původu.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a s ohledem na uvedené výtky ji hodnotím jako **velmi dobrou**.

V Plzni 18. srpna 2015

Doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.

